

Jedn. identifikátor 486222-RRTV

Naše č. j. RRTV/8370/2022-

beh

Sp. zn. RRTV/2022/43/beh

Zasedání Rady 10-2022/poř. č. 31

Vyřizuje: Analytický odbor

Datum, místo 28. června 2022, Praha

**JUDr. Martin Richter, Ph.D.,
advokát
Advokátní kancelář Richter s.r.o.
Horská 2107/2e
128 00 Praha 2**

ROZHODNUTÍ

Rada pro rozhlasové a televizní vysílání (dále jen Rada) coby ústřední správní úřad v rámci své působnosti dané § 5 písm. f) zákona č. 231/2001 Sb., o provozování rozhlasového a televizního vysílání a o změně dalších zákonů, v platném znění (dále jen zákon č. 231/2001 Sb.), dle § 60 odst. 1 písm. k) zákona č. 231/2001 Sb., v platném znění, v řízení o přestupku vedeném podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen zákon č. 250/2016 Sb.), rozhodla dne 28. června 2022 takto:

- I. **Obviněný provozovatel televizního vysílání Barrandov Televizní Studio a.s., IČ 41693311, sídlem Praha 5, Kříženeckého náměstí 322/5, PSČ 15200, se uznává vinným v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 písm. k) zákona č. 231/2001 Sb., pro porušení ustanovení § 53a odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb., kterého se dopustil odvysíláním pořadu Vaření se Soukupem dne 6. listopadu 2021 od 11:03 hodin na programu Televize Barrandov, kdy tento pořad byl jakožto pořad obsahující umístění produktu označen pouze na svém začátku a konci, avšak po přerušení reklamou, v časech 18:38 minut a 36:54 minut od začátku záznamu, označení chybělo. Diváci tak mohli být o povaze pořadu uvedeni v omyl, tedy že se ve skutečnosti jedná o pořad obsahující obchodní sdělení.**
- II. **V souladu s ustanovením § 43 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., se od uložení správního trestu upouští, neboť vzhledem k okolnostem spáchání přestupku lze důvodně očekávat, že již samotné projednání věci před správním orgánem postačí k nápravě.**

Odůvodnění:

- a) zahájení řízení o přestupku:

Barrandov Televizní Studio a. s., je provozovatelem televizního vysílání programu Televize Barrandov šířeného prostřednictvím pozemních vysílačů v systému DVB-T na základě licence Sp. zn./Ident.: 2013/378/FIA/Bar, č. j. FIA/2148/2013.

Rada zjistila, že dne 6. listopadu 2021 byl na programu Televize Barrandov v čase od 11:03 hodin odvysílán pořad Vaření se Soukupem.

Na začátku pořadu, v němž moderátor Jaromír Soukup připravoval kuře na paprice, se v pravém dolním rohu objevilo označení PP. Pořad byl tedy označen jako pořad obsahující obchodní sdělení umístění produktu. Přítomné produkty byly zaznamenány např. v podobě elektrických spotřebičů ve studiu.

Pořad byl dvakrát přerušen reklamním blokem. Po opětovném navázání relace (v časech 18:38 minut a 36:54 minut od začátku záznamu) symbol PP nebyl na obrazovce přítomen. Znovu se v dolním rohu objevil až v závěru pořadu.

Dle ustanovení § 53a odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb., *pořady obsahující umístění produktu musejí být na začátku, na konci a v případě přerušení reklamou nebo teleshoppingovými šoty rovněž po tomto přerušení zřetelně označeny jako pořady obsahující umístění produktu, aby diváci nemohli být žádným způsobem uvedeni v omyl o povaze těchto pořadů.*

Neoznačením pořadu jako pořadu obsahujícího umístění produktu po přerušení reklamními bloky se provozovatel mohl dopustit porušení ustanovení § 53a odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb.

S ohledem na uvedené rozhodla Rada na svém 22. zasedání konaném dne 21. prosince 2021 zahájit s provozovatelem Barrandov Televizní Studio a.s., řízení o přestupku pro možné porušení ustanovení § 53a odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb., kterého se mohl dopustit odvysíláním pořadu Vaření se Soukupem dne 6. listopadu 2021 od 11:03 hodin na programu Televize Barrandov, kdy tento pořad byl jakožto pořad obsahující umístění produktu označen pouze na svém začátku a konci, avšak po přerušení reklamou, v časech 18:38 minut a 36:54 minut od začátku záznamu, označení chybělo.

Oznámení o zahájení řízení o přestupku bylo provozovateli doručeno 29. ledna 2022 a tímto dnem bylo zahájeno řízení o přestupku v dané věci. Rada stanovila obviněnému provozovateli lhůtu 30 dní pro písemné vyjádření. Provozovatel se ve stanovené lhůtě nevyjádřil.

b) další postup v řízení o přestupku:

Rada na svém 5. zasedání konaném dne 22. března 2022 provedla důkaz zhlédnutím záznamu pořadu Vaření se Soukupem odvysílaném dne 6. listopadu 2021 od 11:03 hodin na programu

Televize Barrandov. Dokazování prokázalo, že předmětný pořad byl na svém začátku i konci označen symbolem PP, avšak po přerušení reklamními bloky označení chybělo (v časech 18:38 minut a 36:54 minut od začátku záznamu).

Dne 28. března 2022 bylo obviněnému provozovateli doručeno Oznámení o doplnění spisu a ukončení dokazování, v jehož rámci mu byla stanovena lhůta 20 dní pro písemné vyjádření.

Dne 8. dubna 2022 bylo Radě doručeno oznámení JUDr. Martina Richtera, Ph.D., advokáta, o převzetí právního zastoupení provozovatele v dané věci. Právní zástupce požádal o nahlédnutí do správního spisu a dále o prodloužení lhůty k vyjádření k Oznámení o doplnění spisu, a to na 20 dnů ode dne nahlázení do spisu.

Dne 12. dubna Rada zaslala právnímu zástupci spisový materiál v elektronické podobě a usnesením z téhož dne rozhodla o prodloužení lhůty k vyjádření do 2. května 2022.

c) vyjádření obviněného provozovatele:

Dne 30. dubna 2022 bylo Radě doručeno vyjádření obviněného, kde uvedl následující:

Provozovatel v první řadě vyjadřuje svou lítost nad nastalou situací, neboť nikdy neměl v úmyslu porušit své povinnosti stran označení pořadů obsahujících umístění produktu. O tom svědčí i skutečnost, že pořad řádně označil symbolem PP jak na jeho začátku, tak na jeho konci, a pouze nedopatřením opomněl piktogram zařadit po přerušení pořadu. Obviněný proto ještě zintenzivní své úsilí, aby se tento nedostatek v jeho činnosti již neobjevil.

Obviněný má však zato, že tímto opomenutím nebyla naplněna materiální stránka přestupku, tj. že se nejednalo o čin společensky škodlivý. Bez naplnění potřebného stupně škodlivosti se nejedná o přestupek, neboť naplnění formálních znaků přestupku automaticky neznamená naplnění i materiálního znaku. Správní orgán je povinen znaky společenské škodlivosti zkoumat v každém řízení o přestupku, přičemž musí rovněž vymezit, jaký konkrétní zájem ustanovení § 53a odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb., chrání, jak konkrétně jej obviněný porušil či ohrozil a zda tak v konkrétním případě učinil v míře potřebné pro kvalifikaci jednání jako přestupku.

Pokud Rada jako zákonem chráněný zájem vnímá informovanost diváků pořadu, pak k naplnění materiální stránky přestupku nemohlo dle obviněného dojít. Podle doporučení Rady vydaného v souvislosti s umístěním produktu, je minimální požadovaná doba umístění označení pořadu (piktogramu PP) pouze 5 sekund. Ze záznamu předmětného pořadu vyplývá, že piktogram z obrazovky zmizí v čase 00:11 a znovu se objeví v čase 41:10, přičemž dle Rady by se měl objevit také v čase 18:38 a 36:54. Z hlediska informovanosti diváka o povaze pořadu je však zcela bez významu, jestli si divák zapne až po jeho začátku (od času 00:00:11 dále), nebo až po přerušení pořadu, neboť v obou případech se piktogram na obrazovce již nevyskytuje, a divák je tak o povaze (ne)informován zcela stejným způsobem a ve stejné míře. Přesto se k tomu správní orgán staví tak, že první situace újmu zákonem chráněného zájmu zjevně nepředstavuje, zatímco druhá ano. S ohledem na uvedené tím pádem nemohlo dojít k ohrožení zákonem chráněného zájmu. V opačném případě by měl správní orgán vysvětlit, jak se z hlediska společenské škodlivosti odlišuje situace, kdy si divák zapne pořad v jeho průběhu – kdy již není, v souladu se zákonem, informován předmětným piktogramem, od situace, kdy si divák zapne pořad také v jeho průběhu, ovšem v čase jeho přerušení reklamou.

Míru společenské škodlivosti také dle obviněného snižuje způsob provedení „přestupku“, když pořad trval necelých 42 minut a logo společnosti, jejíž produkt byl v pořadu umístěn, se objevilo na obrazovce celkem třikrát. Z toho dvakrát se tak stalo v období od začátku pořadu do jeho prvního přerušení a pouze jednou

po přerušení pořadu. Pořad byl odvysílán mimo hlavní vysílací čas a jeho divácký zásah nebyl nikterak signifikantní. A konečně, v pořadu byly až na absenci piktogramu po přerušení reklamou, dodrženy všechny ostatní povinnosti týkající se umístění produktu.

Obviněný dále namítá, že nebyla v daném případě naplněna podmínka předchozího upozornění na porušení zákona dle ustanovení § 59 zákona č. 231/2001 Sb., neboť s ohledem na dobu, která uplynula od vydání upozornění, na které Rada odkazuje, není v nynějším řízení o přestupku využitelné. Zákon o vysílání sice explicitně neupravuje dobu, po kterou upozornění na porušení zákona vyvolává účinky, a mohlo by se tak zdát, že tato doba je neomezená, ovšem takový závěr by byl v rozporu se základními principy demokratického právního státu. Podle obviněného se na upozornění totiž uplatní institut zahlazení upozornění, jak jej zná trestní právo, přičemž se aplikují pravidla promlčení odpovědnosti za přestupek. Dle ustanovení § 30 zákona č. 250/2016 Sb., dojde k promlčení odpovědnosti za přestupky za dobu 3 roky. Rada by tedy v daném případě neměla k předmětnému upozornění přihlížet již ode dne 17. dubna 2021, tzn. po uplynutí 3 let po dni následujícím po spáchání přestupku, respektive dne 18. července 2021, pokud přihlídneme k přerušení promlčecí doby. Oznámení o zahájení řízení nyní projednávaného řízení o přestupku bylo obviněnému doručeno dne 29. ledna 2022, přičemž k protiprávnímu jednání došlo dne 6. listopadu 2021. Mezi doručením upozornění a skutkem, o němž se vede toto řízení, uplynula doba delší než 3 roky, došlo k zahlazení upozornění a Rada měla namísto zahájení řízení o přestupku vydat znovu upozornění na porušení zákona.

S ohledem na výše uvedené navrhuje obviněný, aby Rada řízení o přestupku zastavila, neboť skutek není přestupkem, in eventum aby řízení o přestupku zastavila, neboť nebyla splněna podmínka předchozího upozornění na porušení zákona.

Samotným projednáním věci se Rada zabývala na svém 10. zasedání konaném dne 28. června 2022 a po zvážení všech podkladů pro rozhodnutí dospěla k následujícím závěrům:

Dle ustanovení § 2 odst. 2 písm. b) zákona č. 231/2001 Sb., se *umístěním produktu rozumí jakákoliv podoba začlenění výrobku, služby, ochranné známky, která se k výrobku nebo službě váže, nebo zmínky o výrobku a službě do pořadu za úplatu nebo obdobnou protihodnotu.*

Dle ustanovení § 53a odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb., *pořady obsahující umístění produktu musejí být na začátku, na konci a v případě přerušení reklamou nebo teleshoppingovými šoty rovněž po tomto přerušení zřetelně označeny jako pořady obsahující umístění produktu, aby diváci nemohli být žádným způsobem uvedeni v omyl o povaze těchto pořadů.*

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/13/EU ze dne 10. března 2010, o audiovizuálních mediálních službách, jejíž transpozicí byl do českého právního řádu zaveden institut umístění produktu, ve svém ustanovení (81) recitálu uvádí: „*Obchodní vývoj a technický rozvoj dávají uživatelům větší možnost výběru a větší zodpovědnost při užívání audiovizuálních mediálních služeb. Aby právní úprava zůstala přiměřená ve vztahu k cílům obecného zájmu, měla by umožnit určitou míru pružnosti, pokud jde o televizní vysílání. Zásada oddělení by se měla omezit na televizní reklamu a teleshopping, a umístění produktu by mělo být za určitých okolností povoleno, pokud členský stát nerozhodne jinak. Skryté umístění produktu by však mělo být zakázáno. Zásada oddělení by neměla bránit v užívání nových reklamních technik.*“

Směrnice vychází ze zásady obecně platné vesměs napříč právními řády členských zemí, že obchodní sdělení by měla být od ostatního vysílání oddělená. V případě reklamy, teleshoppingu či sponzoringu je oddělení technicky i právně poměrně snadné, neboť jsou vysílány „mimo“ pořad. Umístění produktu je však obchodním sdělením do značné míry specifickým v tom smyslu, že tvoří integrální součást pořadu a nelze jej žádným způsobem „vyjmout“, respektive oddělit. I tak ovšem nelze rezignovat na fakt, že se stále jedná

o obchodní sdělení a divák by měl být jasně a zřetelně informován, že sleduje komerční obsah. Z tohoto důvodu zákonodárce přistoupil k právní úpravě zakotvené v ustanovení § 53a odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb., tj. že pořady obsahující umístění produktu musejí být na začátku, na konci a v případě přerušení reklamou nebo teleshoppingovými šoty rovněž po tomto přerušení zřetelně označeny. A to právě z toho důvodu, aby divák nebyl uveden v omyl o povaze pořadu, tedy že se jedná o pořad, jehož integrální součástí je obchodní sdělení, které bude působit na jeho spotřebitelské chování.

Skutková podstata přestupku dle ustanovení § 53a odst. 3 tedy spočívá v jednání, kdy provozovatel pořad obsahující umístění produktu neoznačí na začátku, na konci a současně také po přerušení reklamou. S obviněným lze souhlasit do té míry, že společenská škodlivost jednání, kdy pořad není označen „pouze“ po přerušení reklamou, je jistě menší, než pokud by pořad nebyl označen vůbec. I tak ale jednání provozovatele dosahuje takové míry společensky škodlivosti, aby mohlo být posouzeno jako přestupek. Zákonodárce záměrně stanovil povinnost provozovatele označit pořady obsahující umístění produktu i po jejich přerušení reklamou, neboť jak již Rada uvedla výše, umístěný produkt je nedílnou součástí samotného pořadu a každé pokračování vysílání pořadu po jeho přerušení je třeba považovat za jakýsi „nový začátek“. Divákovi je třeba dát najevo, že opět začíná část vysílání obsahující komerční sdělení.

K právě uvedenému lze odkázat opět na směrnici o AVMS, která ve svém článku (90) recitálu uvádí, že *„skryté audiovizuální obchodní sdělení je praktikou, kterou tato směrnice zakazuje vzhledem k jejímu negativnímu účinku na spotřebitele. Zákaz skrytého audiovizuálního obchodního sdělení by se neměl týkat oprávněného umístění produktů ve smyslu této směrnice, pokud je divák o umístění produktu dostatečně informován. To lze provést uvedením údaje, že v daném pořadu dochází k umístění produktu, například pomocí neutrálního loga.“*

Dle článku (91) by pak umístění produktu mělo podléhat stejným kvalitativním pravidlům a omezením jako audiovizuální obchodní sdělení.

Z těchto základních premis definujících institut umístění produktu jako jeden z druhů obchodního sdělení je tedy třeba vycházet.

Obviněný provozovatel ve svém vyjádření uvádí, že Rada jako zákonem chráněný zájem přestupku *„vnímá informovanost diváků o povaze pořadu“*. K tomu lze namítnout, že se nejedná o žádný dojem Rady, ale o definiční znak skutkové podstaty přestupku dle ustanovení § 53a odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb.

Obviněný dále poukazuje na doporučení Rady v souvislosti s umístěním produktu, dle kterého požadovaná minimální doba pro umístění piktogramu PP je pouze 5 sekund. V případě posuzovaného případu piktogram zmizí 11 sekund po začátku pořadu a z hlediska informovanosti diváka je dle provozovatele zcela bez významu, zda si divák pořad zapne kdykoli od 00:00:11 po jeho začátku, nebo až po jeho přerušení. Provozovatel se proto podivuje, že Rada se k věci staví tak, že první situace újmu zákonem chráněnému zájmu zjevně nepředstavuje, zatímco druhá ano.

Provozovatel dle Rady vytváří až absurdní myšlenkové konstrukce, které nezohledňují smysl ustanovení § 53a odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb., ani postavení Rady jako orgánu veřejné moci, který je oprávněn jednat výhradně na základě a v mezích zákona. Zákon o vysílání Radě ukládá pravomoc dohlížet nad plněním povinnosti provozovatele vysílání označit pořad obsahující umístění produktu na svém začátku, konci a po přerušení reklamou. Aby Rada předešla výkladovým nejasnostem, stanovila ve svém doporučení, že označení „na začátku“, „na konci“ a „po přerušení“ bude v souladu se zákonem, pakliže piktogram PP bude přítomen alespoň 5 sekund na začátku, na konci a po přerušení reklamou. Pokud zákon provozovateli přikazuje, aby pořad označil „na svém začátku“, pak těžko Rada může požadovat, aby označení PP bylo přítomno třeba prvních deset minut ze 40minutového pořadu. Tedy ano, pokud byl posuzovaný pořad označen symbolem PP prvních cca 11 vteřin, pak se jednalo o označení v souladu se zákonem i doporučením Rady. Naproti tomu, pokud pořad nebyl označen po svém přerušení, pak došlo k porušení

ustanovení § 53a odst. 3 a jedná se o přestupek. Spekulace nad tím, zda je označení pouze na začátku pořadu z hlediska informovanosti diváka dostačující, jdou zcela mimo znění zákona i mimo kompetence Rady. Rada je povinna respektovat stricto sensu to, co stanoví zákon.

Obviněný dále odkazuje na judikaturu Nejvyššího správního soudu, ze které lze extrahovat demonstrativní výčet okolností, jejichž výskyt vede k nenaplnění společenské škodlivosti jednání, kdy se jedná zejména o význam právem chráněného zájmu, který byl přestupkovým jednáním dotčen, způsob jeho provedení a jeho následky, okolnosti, za kterých byl přestupek spáchán, osoba pachatele či míra jeho zavinění. Nejvyšší správní soud však ve stejném rozsudku, na který odkazuje obviněný (tj. rozsudku ze dne 9. dubna 2015, sp.zn. 7 As 63/2015), uvádí: „**Společenská nebezpečnost jednání, tedy materiální stránka přestupku, by nebyla naplněna, pokud by existovaly zvláštní okolnosti případu, jež by nebezpečnost předmětného jednání zásadním způsobem snižovaly.** Okolnostmi, jež snižují nebezpečnost jednání pro chráněný zájem společnosti pod míru, která je typická pro běžně se vyskytující případy přestupků, mohou být zejména: význam právem chráněného zájmu, který byl přestupkovým jednáním dotčen, způsob jeho provedení a jeho následky, okolnosti, za kterých byl přestupek spáchán, osoba pachatele či míra jeho zavinění.“ (pozn. zdůraznění přidáno)

Rada by tedy v nyní posuzovaném případě musela shledat, že jsou zde zvláštní okolnosti (ať už co se týče otázky zavinění, následků či okolností případu apod.), které by „nebezpečnost jednání zásadním způsobem snižovaly“. Rada samozřejmě bere v potaz, že okolnosti projednávaného případu naplňují nižší míru společenské škodlivosti, ať už proto, že k jednání pachatele došlo neúmyslně, pachatel svého jednání lituje a symbol umístění produktu byl umístěn na začátku i na konci pořadu a chyběl „pouze“ v případě přerušení reklamou. Na druhé straně však ani tyto polehčující okolnosti nesnižují společenskou škodlivost jednání do takové míry, že by se nemohlo jednat o přestupek. Skutková podstata přestupku dle § 53a odst. 3 zákona o vysílání jasně stanoví, že provozovatel musí pořad označit jako pořad obsahující umístění produktu i po jeho přerušení, a provozovatel tuto svou povinnost nesplnil, a to ani po jednom ze dvou přerušení reklamou. Rada je tedy toho názoru, že jednání provozovatele sice dosáhlo nižší společenské škodlivosti (oproti například případu, kdy by pořad jako pořad obsahující umístění produktu neoznačil vůbec), avšak nikoli nepatrné.

Pokud provozovatel argumentuje tím, že k umístění produktu došlo dvakrát v období od začátku pořadu a pouze jednou v období po jeho přerušení, pak tyto okolnosti nejsou pro naplnění skutkové podstaty ustanovení § 53a odst. 3 relevantní. I pokud by se umístěný produkt objevil pouze v prvních vteřinách pořadu a pak už nikoli, provozovatel je i tak povinen pořad označit po každém přerušení reklamou až do konce pořadu, a je nepodstatné, v které části se produkt objevil.

Co se týče nízké sledovanosti pořadu, tu Rada samozřejmě bere v potaz při stanovení výše pokuty, respektive při rozhodování o druhu sankce, který za přestupek uloží. To, že na internetových stránkách provozovatele je pořad umístěn ve verzi, která neobsahuje přerušení, je z hlediska projednávaného přestupku irelevantní.

Na základě shora uvedeného tedy Rada dospěla k jednoznačnému závěru, že se provozovatel od vysílání pořadu Vaření se Soukupem dne 6. listopadu 2021 od 11:03 hodin na programu Televize Barrandov, kdy tento pořad byl jakožto pořad obsahující umístění produktu označen pouze na svém začátku a konci, avšak po přerušení reklamou, v časech 18:38 minut a 36:54 minut od začátku záznamu, označení chybělo, dopustil porušení ustanovení § 53a odst. 3 zákona č. 231/2001 Sb.

Obviněný ve svém vyjádření dále předkládá poměrně obsáhlou právní argumentaci týkající se předchozího upozornění na porušení zákona, a to v tom smyslu, že upozornění z roku 2018 není v nyní projednávaném případě využitelné, neboť po uplynutí tří let došlo k jeho zahlazení. Provozovatelova úvaha však není správná. Dle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 3. dubna 2012, č.j. 6 As 26/2010:

„Požadavek, aby byla sankcionována jen taková „prostá“ porušení povinností podle zákona o vysílání, která následují po předchozím upozornění na jednání vykazující ve všech podstatných rysech obdobné znaky jako to, za něž má být uložena sankce, je uplatněním principu právní jistoty ve správním trestání. V něm je nezbytné, aby ten, kdo má být potrestán, mohl předem vědět s dostatečnou mírou jistoty, jaké konkrétní jeho jednání bude posouzeno jako protizákonné a trestáno (viz k tomu např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2007, č. j. 2 Afs 176/2006 - 96, č. 1258/2007 Sb. NSS, bod 27). Jistě tento požadavek nelze absolutizovat, nicméně v podstatné míře je třeba trvat na jeho dodržení. Důvodem k tomu je i neexistence časového limitu, po jehož uplynutí by předchozí upozornění takřkajíc „přestalo platit“. Ustanovení o prekluzi práva uložit pokutu resp. zahájit správní řízení k jejímu porušení totiž váží prekluzivní lhůty výlučně k rozhodným skutečnostem vztahujícím se k jednání naplňujícímu znaky správního deliktu; časový rámeček „platnosti“ předchozího upozornění jimi není žádným způsobem vymezen. Znamená to tedy, že předchozí upozornění platí „věčně“ (po dobu, po kterou provozovatel má licenci či registraci), a proto tím spíše je nutné, aby skutek, jehož se týká, byl velmi přesně a jednoznačně vymezen, neboť tím je determinován i obsah případných navazujících skutků, jež mohou být již sankcionovány. Po provozovateli je nicméně spravedlivé požadovat, aby upozornění, jichž se mu dostalo, schraňoval a řídil se jimi po celou dobu platnosti licence či registrace, neboť jako profesionál v oboru televizního či rozhlasového vysílání jistě může nastavit vnitřní mechanismy svého fungování tak, aby ti jeho zaměstnanci nebo jiní spolupracovníci, jejichž jednáním může dojít k porušení provozovatelových povinností podle zákona o vysílání, byli o předchozích upozorněních regulátora patřičně informováni a o jejich obsahu a důsledcích proškoleni.“ (pozn. zdůraznění přidáno)

Nejvyšší správní soud pak ve svém rozsudku ze dne 20. listopadu 2015, č.j. 4 As 126/2015 s odkazem na závěry rozšířeného senátu uvedl:

„Z výše uvedené citace je zřejmé, že u upozornění dle zákona o provozování televizního vysílání se neuplatní žádná lhůta, která by omezovala jeho časovou platnost. Navíc nejde – jak se nesprávně domnívá stěžovatelka – v případě předchozích upozornění podle § 59 odst. 1 zákona o provozování televizního vysílání o sankci za protiprávní jednání, ale o zákonnou podmínku pro uložení sankce za další obdobné jednání.

*Nad rámeček nutného odůvodnění Nejvyšší správní soud rovněž nemohl přehlédnout, že upozornění, která byla žalovanou v dané věci použita, byla vydána v roce 2011; předmětný pořad přitom stěžovatelka odvysílala v roce 2014. **Dobu 3 let mezi vydáním upozornění a odvysílaným pořadem nepovažuje Nejvyšší správní soud za tak dlouhou, aby se stěžovatelka mohla jakkoli dovolávat toho, že zde mezi vydaným upozorněním a nově spáchaným protiprávním jednáním uplynula taková doba, která vylučuje jeho použitelnost, a to i kdyby Nejvyšší správní soud odhlédl od závěrů rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu o tom, že předchozí upozornění nemá omezenou nebo stanovenou dobu platnosti.**“ (pozn. zdůraznění přidáno)*

Z právě citovaných závěrů Nejvyššího správního soudu jednoznačně vyplývá, že předchozí upozornění na porušení zákona dle ustanovení § 59 zákona o vysílání platí tzv. věčně a upozornění na porušení zákona z roku 2018, na které Rada odkazuje, je v nyní vedeném řízení o přestupku zcela jednoznačně využitelné.

Jelikož tedy byla v daném případě naplněna podmínka předchozího upozornění dle ustanovení § 59 zákona č. 231/2001 Sb., bylo by možné provozovateli uložit správní trest pokuty.

Jelikož obviněný vyjádřil lítost nad nastalou situací, kdy k neoznačení pořadu po přerušení reklamou došlo nedopatřením, a rovněž deklaroval zintenzívnění svého úsilí, aby se tento nedostatek již v budoucnu neobjevil, dospěla Rada k závěru, že již samotné projednání věci před správním orgánem postačí k nápravě, a rozhodla proto v souladu s ustanovením § 43 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb., upustit od uložení správního trestu.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze v souladu s ustanovením § 66 zákona č. 231/2001 Sb., podat žalobu k Městskému soudu v Praze ve lhůtě dvou měsíců od doručení písemného vyhotovení tohoto rozhodnutí. Podání žaloby má odkladný účinek.

Ing. arch. Václav Menci
předseda Rady
pro rozhlasové a televizní vysílání
elektronicky podepsáno